

Arvoisat ja rakkaat ruusuristolaiset,
Vuosikokouksessa tehdyn päätöksen nojalla lähetetään
Teille seuraava tiedonanto:

Tästä lähtien tulee aikakauskirjassa Ruusu-Risti julaitavaksi kaikki Neuvoston viralliset ilmoitukset, tiedonannot, kokoukset y.m., jonka tähden on suotava, että jokainen Ruusu-Ristin jäsen tilaa lehden itselleen.

Ruusu-Risti lehden tilaushinta on Smk. 50: -- vuodessa ja Toimituksen osoite on Pilpala. Tämän vuoden numerot ovat vielä saatavissa tammikuusta lähtien.

Ruusu-Ristin johtaja.

Ruusu-Risti-seuran vuosikokous helluntaina 1928.

Sain tehtäväkseni kirjoittaa vuosikokouksestamme Ruusu-Ristiin. Täyttääkseni saamani tehtävän kerron nyt lyhyesti ja pääpiirteissään nelipäiväisten kokoustemme menon.

Kokouksemme alkoi lauantaina toukok. 26 p:nä suurooshin kokouksella, uusien jäsenten vastaanottojuhllalla ja illanvietolla, jossa Helsingin Ruusu-Risti tarjosi kahvit.

Sunnuntaina klo 10 alkoi varsinainen vuosikokous. Johtajamme puhui ja sanoi, että olemme viettäneet edelliset seitsemän vuosikokousta ihmisen seitsemän prinssiin merkeissä. Nyt on kahdeksas vuosikokous. Tästä seuraa, että saamme alkaa alusta uuden seitsenvuotisen kierroksen, aloittaen fyysillisestä ruumiista.

Tämä vuosikokouksemme siis päättää ja kruunaa kahdeksannen työvuotemme, ja on sen tunnusmerkkinä fyysillinen ruumis ja siitä johtuvana erikoisena ominaisuutena rauha. Rauha edellyttää hyvää tahtoa. Sentähden on meidän käsiteltävä asioitamme vuosikokouksessamme rauhallisesti ilman kiireellisyyttä ja hätäilyä.

Että työvuotemme oli kulunut fyysillisen prinssiin merkeissä, sitä Johtajamme mielestä tavallaan vahvasti sekin ilmiö, että hän syksyisen ulkomaamatkansa jälkeen, jolloin hän oli Pariisissa kastunut ja vilustunut, oli ollut fyysillisesti huonovointinen koko työkauden ajan. Vuosikokousta edellisen viikon oli hän ollut miltei kokonaan nukkumatta, kuumeen ollessa, niinkuin eilisten kokousten aikanakin, siinä 40°:ssa. Nyt tänä aamuna oli kuume poissa, mutta peräti väsynyt hän sanoi olevansa. Sillä koko yön oli sairaanhoitaja ollut hänen luonaan, ja hän oli läpikäynyt jonkunlaisen „hevoskuurin“. Kuitenkin Johtajamme piti tätä fyysillistä sairauttaan — sillä hänän muuten on terve ihminen — hyvänäkin enteenä suhteessa vuosikokoukseen. Sillä se opettaa ymmärtämään, että hengen on hallittava ainetta.

Kun Johtaja oli avannut vuosikokouksen ja näin ker-tonut kaikesta tästä, esitettiin kirjeelliset ja suulliset tervehdykset ja sähkösanomat. Osoittaaksemme myötämielisyttämme ja saadaksemme auraamme hilpeyttä — niinkuin Johtaja sanoi — vastaanotimme tervehdykset käsien tapu-kuksella.

Sitten siirryimme keskustelukysymyksiin. Ensimmäisenä oli Johtajan selonteko R-R-seuran uudesta rakenteesta. Johtaja mainitsi, että seura oli aikanaan perustettu hänen henkisen työnsä siveelliseksi ja aineelliseksi tukemiseksi. Hänen työnsä oli niihin aikoihin käynyt mahdottomaksi Teosofisessa Seurassa sentähden, ettei hän — joka ei voinut yhtyä T.S:n johtajien opetuksiin m.m. sota- ja Kristuskyseksessä — ettei hän ja hänen tavallaan ajattelevat saaneet puhua ja työskennellä samalla teosofisella arvokkuudella kuin T.S:n niin sanoaksemme virallinen teosofia, vaan meidän olisi ollut työskenneltävä jonkunlaisena, teosofisesti alempiarvoisena nurkkakuntana. Tämän tähden olimme pakoitettut jäämään syrjään, ja Johtajamme jo ajatteli antautumista kaunokirjalliseen työhön. Semmoinen oli näet ollut hänen ihanteensa pienestä lähtien. Kun tädit ja sedät olivat häneltä kysyneet: „No, mikä se tästä pojasta tulee?“ oli hän aina vastannut: „Författare“.

Kun siis Johtajamme työ oli käynyt mahdottomaksi T.S:ssa, oli hän ajatellut: „no, nythän saan antautua kaunokirjailijaksi.“ Mutta silloin olivat teosofiset ystävät sanoneet, ettei sellainen kävisi laatuun, vaan että olisi jatkettava teosofista työtä uusissa puitteissa. Sillä me ymmärrämme

— sanoivat nuo ystävät — että Sinulla on vielä paljon sanottavaa meille, Suomen kansalle ja ihmiskunnalle. He olivat huomanneet, että Pekka Ervast oli luennoissaan esittänyt sellaista, joka suuresti poikkesi siitä, mitä T. S:n johtajat opettivat.

Niin muodostettiin Ruusu-Risti-seura, jonka tehtävä ja tarkoitus nyt vuosien vierieissä on kasvanut paljon laajemmaksi ja personattommammaksi. Ja Johtaja kertoi edelleen, että R.-R.-seura on nyt järjestynyt siten, että siinä tulee olemaan kolme osastoa, joissa on vielä erilaisia asteita. Ensiksi ulkonainen, irtojäsenten seura. Toiseksi looshit, jotka ovat muodostuneet uudistetun vapaamuurariuden loosheiksi. Kolmanneksi on — vapaamuurarilooshien takana — temppeliosasto, jota osastoa ei vielä ole avattu. Tämän ohella vaikuttaa suullinen ja kirjeellinen esoteerinen opastus irtojäsenyyden ja looshien rinnalla.

Vapaamuurariutenakin olemme itsenäistyneet ja muodostamme nyt Suomessa — jossa toimii muitakin vapaamuurarijärjestöjä eli riitukia — uuden, uudistetun vapaamuurarisysteemin, joka saattaa täältä aikaa myöten levitä muihinkin maihin. Muuten tämä seuramme kolminainen rakenne on sen luontoinen, millaiseksi H. P. Blavatsky järjesti tai aikoi järjestää T. S:n. Mutta eiväthän vapaamuurarit Blavatskystä välittäneet, ja niin T. S. on muuttunut toisen luontoiseksi.

Kuunneltuamme tyydytyksellä ja mielihyvällä Johtajamme esitystä seuramme uudesta rakenteesta, siirryimme toiseen selostettavaan keskustelukysymykseen, kysymykseen temppeleistä ja koulusta. Näiden asioiden ilmoitettiin nyt olevan siinä ratkaisussa eli vaiheessa, että seuramme jäsen rehtori Yrjö Eloniemi varustaa perustamaansa uuteen kouluun erikoisen rukoushuoneen, tilavan ja hyvän, jossa myös R.-R.-seura saa asunnon ja työskentelypaikan. Ollaan nim. sitä mieltä, ettei voida rakentaa omaa temppeleä, ennenkuin olemme keränneet temppeleirahastoon vähintään 2 miljoonaa markkaa. Sillä velaksi rakennettu temppele aiheuttaisi niin suuret vuokrat korkeimmoissa, että sen ylläpito kävisi työlääksi. Muuten mainittakoon, että temppeleirahastossa on nyt noin neljännes miljoonaa mk., ja että Johtaja oli toivonut hiukan nopeampaa kasvua. Noin 700 jäsenestä on tähän mennessä vain kolmasosa hankkinut itselleen säästölaantikon. Mutta uskomme ja toivomme parasta.

Ennen siirtymistämme nauttimaan R-R:n tarjoamat kahvit huomautti Johtaja leikillisesti, mutta samalla vakavasti, että kahvi kyllä tulee aikanaan, mutta että sitä ennen meidän on saatava tänne näin suuri amme, johon me kukin laskemme oman tuhatlappusemme. Ja huomautan — lisäksi Johtaja —, että tämä uhri tapahtuu suuressa määrässä minunkin työni tukemiseksi, minunkin ruumiillisen temppelein rakentamiseksi ja ylläpitämiseksi. Ja niin marssittiin Johtajan lavan editse musiikin soudessa ja suoritettiin tuossa säännöissä mainittu velvollisuus iloisena uhrityönä.

Kun kahvit oli juotu, kun olimme jälleen palanneet paikoillemme, kiitti Johtaja uhrista ja huomautti, että kaikki antimet, kun ne oli annettu leskenropona, rakkaudessa, hohivat hänen silmissään tuhatmarkkasina, toisin sanoen suurimpana rahana mitä meillä Suomessa on.

Sitten käytiin käsiksi kysymykseen: kirjallisuus ja aikakauskirja. Kirjallisuudesta oli kaksi alustusta, joista sunnuntaina esitti toisen veli Ilmari Virta. Alustuksessa esitettiin ja ehdotettiin, että Johtaja ryhtyisi kirjoittamaan erikoisen kirjan Jeesuksesta, hänen elämästään, kuolemastaan ja työstään. Alustaja piti sellaista kirjaa peräti tarpeellisena ja mainitsi, että Johtajamme omaa ainutlaatuiset edellytykset sellaisen kirjan kirjoittamiseen. Kirjasta tulisi kuin jonkunlainen tietosanakirja eli lähdekirja vastaiselle työlle ja tutkimukselle. Esitys palkittiin vilkkaalla hyväksymisellä käsiä taputettaessa. Mutta Johtaja puolestaan siirsi keskustelun tästä asiasta joulun. Siihen mennessä me kaikin otimme miettiäksemme tätä asiaa.

Aikakauskirjasta keskusteltaessa tultiin pariin johtopäätökseen. Ensiksi, että oli suotava, että jokainen seuramme jäsen pitäisi — ei juriidisena, vaan moraalisenä — velvollisuutenaan tilata vuosittain Ruusu-Risti-aikakauskirjaa. Toiseksi, että kaikki seurana ja looshien kokouskutsut julaistaan Ruusu-Risti-aikakauskirjassa. Tämä kahdesta syyistä: säästyy painatus- ja postikulut eikä tarvitse postittaa turhaan niille jäsenille, jotka laiminlyövät velvollisuutensa ilmoittaa osoitteissaan tapahtuvia muutoksia. Tästä asiasta lähetetään kiertokirje seuran jäsenille.

Aikakauskirjasta puheen ollessa, mainittiin myös, että kaivattiin jälleen noita niin välittömiä „Toimittajalta,-kirjoituksia.

Maanantaina klo 12 alkoi vuosijuhla Kansallisteatterissa. Siinä oli aluksi musiikkia, laulua ja melodraama; joita

esittivät radio-orkesteri ja taiteilijat Erkki Melartin, Hilda Pihlajamäki, Annikki Uimonen ja Väinö Lahti. Viimeksi oli näytelmä: „Parempi on sinun raajarikkona . . .“, jonka esittivät taiteilijat Hilda Pihlajamäki, Jussi Snellman ja Aapo Pihlajamäki. Olemme täynnä kiitollisuutta kaikkia näitä taiteilijoita kohtaan, jotka vuosi vuodelta tekevät nämä vuosijuhlat Kansallisteatterissa niin valtaviksi elämyksiksi.

Johtaja esitelmöi Kansallisteatterissa aineesta: „Suomen tulevaisuus“. Aluksi puhuja lausui valittelunsa senjohdosta, että hän sairauden takia oli heikossa tilassa. Kuitenkaan hän ei tahtonut jättää tilaisuutta käyttämättä sanoaksensa muuttaman sanan Suomen tulevaisuudesta.

Palauttakaamme tässä muistiimme muutamia kohtia esitelmästä.¹⁾ Sillä valaiseva, asiallinen ja johdonmukainen esitelmähän siitä sittenkin tuli — vaikka puhuja miltei hoipteli kävellessään.

Lopuksi puhuja lausui vielä surunsa senjohdosta, että hänen heikko tilansa esti häntä paremmin puhumasta tästä tärkeästä asiasta. Mutta me puolestamme tahtoisimme lausua puhujalle sydämellisen kiitollisuutemme siitä mitä sanotuksi tuli, ja toivotamme parhainta terveyttä ja voimaa nyt ja tulevaisuudessa!

Kello 4 jatkettiin vuosikokousta. Jatkettiin keskustelua kirjallisuudesta. Aluksi Johtaja mainitsi, että ainakin yksi jäsen oli niin lämminnyt eilisestä veli Virran alustuksesta, että oli Kansallisteatterissa pistänyt jotakin hänen käteensä siinä tarkoituksessa, että kyseessä olevan kirjan kirjoittaminen kävisi hänelle mahdolliseksi. Ja kun Johtaja myöhemmin tarkasti, mitä hän saanut oli, huomasi hän sen olevan 20,000: — mk. Tämä Johtajan kertomus vastaanotettiin eloisalla aplodilla.

Sitten kuulumme Jussi Snellmanin alustuksen kirjallisuudesta. Hänen alustuksensa koski erään kirjan suomentamista ja kustantamista. Kirja on „Mestareiden Kirjeet A. P. Sinnett'ille“, jonka on julaisut A. T. Barker ja josta on vähässä ajassa ilmestynyt neljä engl. painosta. Kirja on kokonaan, sanasta sanaan — lausui alustaja — Mestareiden kirjoittama, ja selkuisena siis ainutlaatuisen arvokas ja tärkeä.

Alustajan ehdotus sai yksimielisen ja innostuneen kan-

¹⁾ Esitelmä on julkaistu Ruusu-Ristin no 6:ssa, heinäk. 1928.

natuksen. Mutta kun kirja on niin iso, että sen engl. kap-paleen hinta on 230: — mk., niin Mystican puolelta huomautettiin, että kirjan julkaiseminen riippuu siitä, saadaanko riittävästi ennakkotilauksia. Näinollen toimeenpantiin heti ennakkotilauksien koemerkintä — jota toivottavasti jatkuu edelleen.

Eräs ääni joukosta lisäsi alustukseen, että olisi, paitsi „Mestareiden Kirjeitä“, saatava myös Johtajan pikakirjoitettuja luentosarjoja julaistuksi. Voitaisihan aloittaa vaikka loppupäästä, julkaisemalla ensin viimeksi pidettyjä luentosarjoja.

Tähän Johtaja huomautti, että ainakin eräs viimeisiä luentosarjoja on päätetty julaista, ollen tämä mahdollinen sentähden, että eräs veli on hänelle tämän työn valmistamiseksi luovuttanut 6,000: — mk.

Eräs toinen ääni — joka oli allekirjoittanut — lisäsi vielä, että olisi ryhdyttävä julkaisemaan kaikki Johtajan kirjat ja kirjoitukset. Siitä tulisi Pekka Ervastian Kootut teokset. Toinen asia on, jaksaa ko Mystica yksin suorittaa tämän työn, vai olisiko muodostettava erikoinen osakeyhtiö tätä tehtävää suorittamaan. Esim. siihen tapaan kuin aikanaan „Tietosanakirja osakeyhtiö“ jonka muodostivat kaksi maamme suurinta kustannusliikettä valtion avustamana. Uuden yhtiön osakepääoma saisi olla 1 miljoona mk. Julkaisemattomista teoksista ja luentosarjoista maksettaisi tavallinen tekijäpalkkio (20 %, kirjakauppahinnasta). Julaistuista kirjoista ja aikakauskirjan kirjoituksista — jotka Johtaja sitä ennen järjestäisi painokuntoon — maksettaisiin kertakaikkiaan 200,000: — mk. Voitaisiinhan julkaiseminen alkaa ennen julkaisemattomilla teoksilla. Edelleen sama ääni huomautti, että käännöksinä julaistavat kirjat ovat sentään jollain kielellä olemassa, mutta Johtajamme erikoisluontoiset teokset eivät edes kaikki ole alkukielellään julkaistut. Ja mitä erittäin „Mestareiden Kirjeisiin A. P. Sinnettille“ ja „Salaiseen Oppiin“ tulee, voitaisiin ehkä toivoa, että Suomen Teosofinen Seura ainakin ottaisi osan niiden kustantamiseen suomen kielellä. Tämän soisi tapahtuvan sekä itse asian että pelkästään työnjaonkin kannalta. Samoin on asiallista ja toivottavaa, niinkään työnjaon ja yhteisen Ruusu-Risti-työmme kannalta, että Johtajamme, joka toimii kokonaan henkisessä työssä, saisi ennistä enemmän tilaisuutta taloudellisestikin tuottavaan kirjalliseen työhön, ja että hän vähitellen kokonaan vapautuisi

siitä kuormituksesta, minkä rahallisten sitoumusten vastuun-
alaisuus aiheuttaa.

Tämä allekirjoittaneen ehdotus, joka suurine numeroineen
ehkä pelotti pientä joukkoamme, ei sitä seuranneessa kes-
kustelussa saanut sanottavampaa kannatusta osakseen.
Mystican taholta huomautettiin, että Johtajan vanhoja jul-
kaistuja kirjoja on siksi paljon vielä myymättä, että turha
olisi ruveta niitä koottuina teoksina uudestaan painattamaan.

Kaikissa keskustelukysymyksissä jäivät alustukset ja kes-
kustelu vastauksiksi kysymyksiin; joka johtuu seuramme
hierarkisesta rakenteesta, jossa jokainen jäsen kolkuttaa ja
etsii omaa ruusuristi-työtään, ja koettaa toteuttaa sen teossa.

Annikki Reijosen alustama s i i r t o l a - kysymys meni ta-
vallaan toteutumiseen siten, että professorin rouva Kettu-
nen ilmoitti, että heidän taloonsa, Tonttulaan, ovat ruusu-
ristiläiset retkeilijät tervetulleita tämän kesän aikana sunnun-
taisin ja arkenakin, mitenkä vaan retkeilijöille itselleen sopii.

Kesäkurssit tulevat pidettäväksi Jyväskylässä elok. 1—7
p:nä.

Vielä Johtaja ilmoitti, että hänen luentojaan on työkau-
tena julkiluettu joillakin paikkakunnilla, ja että on ajateltu
tämän työtavan laajentamista siten, että konekirjoitettuja
luentoja olisi lainattavana 10: — mk:n vuokrasta julkiluet-
tavaksi eri paikkakunnilla. Se olisi keino saada sama ääni
kaikumaan kaikissa loosheissa.

Kello 8 oli taiteellinen illanvietto ja päättäjäiset. Ja kun
Johtaja oli lausunut kiitokset emännille, kokoushuoneen so-
mistajille, laulukuorolle, taiteilijoille, jonka kiitoksen kaikkia
kohteita hän ei sanonut muistavansakaan, ja kun kokouk-
sen puolesta oli esitetty vastatervehdys ja sydämelliset kii-
tokset Johtajalle, päättyi vuosikokous entiseen tapaan yhteis-
laululla „Sun haltuus rakas Isäni . . .“.

Tiistaina klo 2 oli vielä looshikokous, jossa m.m. tapah-
tui erään nuoren parin aviollinen vihkimys; jonka Johta-
jamme toimitti ihanalla ja ikimuistettavalla tavalla.

Samana iltana oli edelleen Annikki Reijosen johtama
lasten juhla. Se sopi samalla kuin lopettajaissymbooliksi.
Sillä: ellette tule lasten kaltaisiksi . . . J. R. H.

Kesäkurssit 1928.

Tämänvuotiset kesäkurssit pidetään Jyväskylän kaupungissa elokuun 1--8 p:nä. Kesäkurssit alkavat tervetuliaisillanvietolla keskiviikkona elokuun 1 p:nä. Torstai-aamuna alkaa työ, jatkuen keskiviikko-iltaan seuraavalla viikolla. Kurseja johtaa kuten ennenkin Ruusu-Ristin johtaja Pekka Ervast. Ohjelmaan kuuluu myös P. E:n julkinen esitelmä-sarja aiheesta: *Ihmisen ruumiillinen, sielullinen ja henkinen kehitys*, sekä saarimatka Päijänteelle sunnuntaina 5 p:nä, jos ilma on suotuisa.

Kurssit ovat avoinna sekä Ruusu-Ristin jäsenille, että muille asianharrastajille. Kurssimaksu on Smk. 100:-- , joka suoritetaan kurssien alkaessa. Julkisiin esitelmiin on eri oviraha.

Asuntokysymyksen suhteen tarjoaa Jyväskylä kaupunkina monenlaisia etuja; jokainen voi oman mielensä mukaan järjestää tämän puolen asiasta. Niille, jotka tyytyvät vaatimattomiin oloihin, tarjoutuu tilaisuus yhteisasuntoon eräässä koulurakennuksessa, jolloin tyynyt ja peitteet on tuotava mukaan. Näitä seikkoja koskeviin kyselyihin vastaa rouva Olga Lounas, os. Jyväskylä.

Ilmoittautuminen kurseille tapahtuu niinikään osoitteella: rouva Olga Lounas, Jyväskylä. On hyvä ilmoittautua ajoissa, ainakin heinäkuun 26 p:ään mennessä.

Kesäkurssit ovat osoittautuneet tarkoitustaan vastaaviksi: ne opettavat, kehittävät ja virkistävät.

Toivotaan tänä vuonna runsasta osanottoa.

Pekka Ervastin esitelmien radiointia ehdotettiin R. R:n vuosikokouksessa. Sitä varten olisi anomus lähetettävä Suomen Yleisradiolle. Ja tätä varten pitäisi saada ruusuristolaisia nimiä anomuksen allekirjoittajiksi. Taiteilija J. Pohjanmies, os. Jyväskylä, on lupautunut nimien kerääjäksi. Ne looshit, ryhmät ja irtojäsenet, jotka haluivat radiossa kuunnella P. E:n sunnuntai-esitelmiä, kirjoittakoot siis anomuksensa Suomen Yleisradiolle ja lähettäkööt ne taiteilija Pohjanmiehelle, joka muodossa tai toisessa sitten toimittaa ne asianomaiseen paikkaan yhdellä kertaa.